

SCHAAKRUBRIEK

No. 9.

Alle correspondentie betreffende deze rubriek aan Dr. J. Selman, Kerkrade, Hoofdstraat 7.

Algemeen gedeelte.

Uitslagen van den Winterwedstrijd der Heerlensche Schaakvereniging: Filipiak—van Kerkoerle 0—1; Vinken—Dr. Selman afg.

Jongstleden Zondag won voor de competitie van den Limburgschen Schaakbond de Heerlensche Schaakvereniging van de Maastrichtsche Schaakvereniging.

Verleden jaar kwamen beide vereenigingen samenop de 1e plaats uit, en Maastricht won den titel door een beter bord-gemiddelde. Toen was het resultaat van de ontmoeting 5—5.

Het was dan ook een bittere pil, die de Maastrichtenaars, na hun fraaie 7—3 overwinning op Venlo, nu te slikken kregen. Wel moet daarbij niet uit het oog verloren worden, dat Maastricht een viertal invallers had. Dat is het welhaast gewone gevolg van een uitwedstrijd: een gebroken tental. Doch daarnaast mag deze uitslag ook gelden als een teeken van vooruitgang van het spelpeil in de Heerlensche Vereeniging, die zich daarbij nog in de medewerking van den vroegeren Maastrichtschen voorvechter van Kerkoerle verheugen kan.

Een kort verslag van het verloop van den wedstrijd moge volgen. Reeds spoedig was het duidelijk, dat de invallers van Maastricht geen stand zouden kunnen houden. Aan het 7e, 8e en 9e bord stond Heerlen weldra overweldigend, en het was eigenlijk min of meer een verrassing, dat het eerste resultaat aan het 2e bord te boeken viel, een onbesliste partij van ir. Veegens tegen Vlekke. Hier had ir. Veegens een stuk tegen een pion meer, doch Vlekke wist met kennis van zaken een remise-wending te bedenken.

Doch toen volgden weldra regelmatig de 3 winstpunten voor Heerlen aan het 7e, 8e en 9e bord, waar Nijburg, Schutgens en Schoenmakers hun partij wonnen.

Intusschen had Vinken, aan het 3e bord, zich op een geweldig avontuur ingelaten tegen zijn tegenstander Schure, en het had er allen schijn van, dat hier Heerlen een punt ging verspelen.

Ook v. Gerstel liet zich aan het 10e bord argeeloos een kwaliteit afsnoepen, doch daarentegen hadden Reichrath (tegen den oud-Bondskampioen Courtens) en v. Kerkoerle (tegen Dael) een voortreffelijken stand.

Aan het 1e bord had Dr. Bakker langen tijd een goed spel tegen den Heerlenschen voorvechter, en een scherpe aanval van Koblitz tegen den Maastrichtschen van Kerkoerle werd vakkundig en weloverwogen afgeslagen.

Toen begon de kans definitief ten gunste van Heerlen te wenden: van Kerkoerle won door constant sterk spel tegen Dael, Reichrath dwong in een fraaie partij Courtens tot opgeven (de partij volgt), van Gerstel bouwde zich omzichtig een vuurvaste remisestelling op, en Dr. Selman manoeuvreerde zijn tegenstander in een verloren eindspel.

Vinken's „rücksichtlose" aanval had resultaat! En tot groote verrassing der Heerlenaren, die de partij in het begin al verloren hadden gewaand, moest Schure opgeven. Ook Dr. Bakker strekte de wapens, zoodat restten de partijen v. Kerkoerle—Koblitz en v. Gerstel—Weegman. En Koblitz zorgde nog voor een emotioneel slot! Hij zette een laatste aanval in, zijn tegenstander pareerde verkeerd, en iedereen zag het mat in 5 zetten, dat de partij beslissen zou, alleen — wat nooit gebeurde — Koblitz niet. Deze denkt en denkt, zijn tegenstander loopt in angsten en vreezen heen en weer..... eindelijk, daar grijpt Koblitz een stuk (helaas, het verkeerde), neemt een pion van zijn tegenstander en..... kan meteen opgeven: stukverlies! Met de remise aan het 10e bord was het zoo 8—2, in plaats van het door allen reeds verwachte 9—1!

De Heerlensche Schaakvereniging heeft nu in Venlo nog een lastige klip te onzeilen, doch de kansen staan nu uitstekend!

Partij-gedeelte.

Partij No. 16.

Wit: L. Reichrath (Schaesberg; H.S.V.)
Zwart: F. Courtens (Maastricht; M.S.V.)
Gespeeld te Heerlen op 18 Nov. 1934.

1. e2—e4, e7—c5 2. Pg1—f3, e7—e6 (Zwart kiest een tegenwoordig minder gebruikelijke variant der Siciliaansche verdediging) 3. Ph1—c3, Pb8—e6 4. d2—d4, c5xd4 5. Pf3xd4, Pg8—f6 (een zwakke zet; eerst moest 5. ....d6 geschieden) 6. Pd4xc6!, b7xc6 7. e4—e5, Pf6—d5 8. Lc1—d2, Lf8—e7

9. Lf1—d3, Le7—g5 (tempoverlies!) 10. Pc3—e4, Lg5—e7 (wanneer het witte paard zich op d6 nestelt is Zwart praktisch verloren) 11. c2—c4, Lc8—a6 12. a2—a3, Pd5—b6 13. Dd1—g4!, g7—g6 14. b2—b3, Dd8—c7 15. Dg4—f3! (door de dreiging Lc3 is pion e5 indirect gedekt), h7—h5 16. Pe4—f6+, Le7xf6 17. Df3xf6, Th8—g8 18. Ld2—g5, d7—d6 (wordt door Wit weerlegd; doch ook na 18. ...., Pc8 had Zwart geen benijdenswaardige stelling! 19. e5xd6, Dc7xd6 20. c4—c5! (wint een stuk), Dd6xc5 21. Ld3xa6, Pb6—d7 (dreigt ook 22. ...., Da5+) 22. b3—b4! en zwart gaf op.

Een partij „aus einem Gusz“!

Partij No. 17.

Wit: H. Schure (Maastricht; M.S.V.)

Zwart: A. Vinken (Spekheide; H.S.V.)

Gespeeld te Heerlen op 18 Nov. 1934.

1. e2—e4, e7—e6 2. d2—d4, d7—d5 3. e4—e5, e7—c5 4. Pg1—f3, Pb8—c6 5. c2—c3, c5xd4 6. c3xd4, Pg8—e7 (zwart begint een aanval op de achtergebleven pion d4) 7. Lc1—g5, h7—h6 (een verzwakking! Beter 7. Db6) 8. Lg5—e3, Pe7—f5 9. Lf1—d3, Pf5xe3 (een slechte ruil, ondanks het feit, dat Zwart nu de beide loopers heeft. Doch zwart heeft niet veel anders! Zoo geeft 9. ....g6 een groote zwakte op f6) 10. f2xe3, Lf8—b4+ 11. Pb1—c3, Lc8—d7 12. 0—0, f7—f5 13. e5xf6 e.p., Dd8xf5 (inleiding tot een woeste voortzetting; was 13. ....gf6; niet beter? Na 14. Lg6+ staat de zwarte koning op e7 heel behoorlijk) 14. Pf3—e5, Df6—g5 15. Ld3—g6+, Ke8—c7 16. Tf1xf7+, Ke7—d8 17. Tf7xd7+, Kd8—c8 18. Td7xg7 (beter lijkt 18. Da5), Pc6xe5 19. d4xe5, Dg5xe3+ 20. Kgl—h1, Dc3xe5 21. Tg7—h7, Th8—h7 22. Lg6xh7 (Zwart heeft dus nu 2 sterke centrum pionnen tegen een stuk, echter een onontwikkelde toren. Op c3 is niets te verdienen door de penning Tc1. Wit heeft nog de betere kansen), Lb4—d6 23. g2—g3, h6—h5 24. Ta1—c1, Ke8—d7 25. Dd1—e2, Dc5xe2! (Zwart beoordeelt zijn kansen goed! Een spel met de dames geeft Wit steeds aanvalskansen!) 26. Pc3xe2, h5—h4 27. Kh1—g2 (27. gh4: kost na 27. ...., Th8 de pion h2!), Ta8—f8 (Zwart wil zich h3+ voorbehouden) 28. Lh7—d3, e6—e5 29. g3—g4, h4—h3+! 30. Kg2—g1, e5—e4 31. Ld3—b5+, Kd7—e6 32. Tc1—c3, a7—a6 33. Lb5—a4, h7—h5 34. La4—d1, Ke6—e5! 35. Tc3xh3?, Ld6—c5+ 36. Kgl—g2, Tf8—f2+ 37. Kg2—g3, Tf2—f3+ 38. Kg3—g2, Tf3—f2+ 39. Kg2—g3, Tf2—f3+ 40. Kg3—h4 (Wit vermaadt tenslotte de remise toch nog!), Lc5—f2+ 41. Pe2—g3, Tf3—d3 (Wit's stukken staan nagenoeg pat!) 42. Ld1—b3, c4—c3 43. Kh4—g5, e3—e2 44. Pg3xe2, Td3xb3 45. Pc2—f4?, Lf2—c3 en Wit gaf op.

Eindspel 1.

Wit: Dr. W. Bakker (Maastricht; M.S.V.)

Zwart: Dr. J. Selman (Kerkrade; H.S.V.)

Gespeeld te Heerlen op 18 Nov. 1934.

Stand na 25. Lf4—e5

a b c d e f g h

Wit: Kgl, Tc1, Pf3, Le5, pi a3, b4, d4, f2, g2, h3

Zwart: Ka8, Te8, Pe6, f6, pi a6, b7, d5, f7, g7, g6

Wit heeft een iets beter spel; het eenige nadeel is de „slechte“ looper, die op de kleur van z'n eigen pionnen staat.

25. ...., Te8—e7 (26. Tc5, Td7) 26. Le5—d6, Te7—e4 27. Ld6—f8 (met het idee 27. ...., Pd4: 28. Te8+, Ka7 29. Lc5+ e.w. Wit had echter zijn looper moeten ruilen tegen Pf6), Pf6—e8 28. a3—a4, Ka8—b8! (28. ...., Pd4: 29. Te8+, Ka7 30. Lc5+) 29. Lf8—c5, f7—f6 (snijdt Pf3 den weg naar f7 af) 30. Kgl—f1, g6—g5 31. Tc1—c1? (nu is de partij voor Wit verloren; de zwarte koning overschrijdt de c-lijn, Te4xe1+ 32. Pf3xe1 (het doet er voor het vervolg weinig toe of de koning of het paard neemt), Kb8—c7 33. a4—a5 (want op 33. Pc2, b6 34. Lf8 marcheert de zwarte koning via e6 naar f7), Ke7—d7 34. Kf1—e2, Pe8—c7 35. Pe1—c2, Pc7—e6 36. Lc5—b6 (nu dwingt Zwart de witte looper toch weer naar c5 te gaan), Pe6—f4+ 37. Ke2—f3, Pf4—d3 38. Lb6—c5, Pd3xc5 39. d4xe5, Kd7—e6 40. Kf3—e3, Ke6—e5 41. g2—g3, d5—d4+ 42. Ke3—d3, Ke5—d5 43. g3—g4 (ook na 43. f4 is het binnendringen van den zwarten koning niet te verhinderen; 43. ....gf4; 44. gf4; 45. h4, g6 en wit moet e4 of c4 loslaten), Pe6—e5+ 44.

Kd3—d2, Kd5—c4. Wit wachtte nu 45. ...., Pe6 niet af, liet meteen met 45. Pe1 zijn pionnen los, zag echter het nuttelooze van zijn pogingen tot tegenspel op de andere vleugel weldra in en gaf toen op.

Probleemgedeelte.

No. 6. (W. Bergmann)

Wit: Ka6, De1, Tg4, Pa3 en c5, La4 en f4, pi b2, b4

Zwart: Kd4, De2, Pa2, La1 en c2 pi b5, d3, d5 en f2.

Mat in twee zetten.

No. 7. (C. S. Kipping)

Wit: Ka8, Ta4 en e4, Pc8 en d6, Lf1, pi c2
Zwart: Ka6, De2, Tf2, Lh8, pi a5, a7, b4, d4, e5 en f3.

Mat in drie zetten.

Deze problemen zijn No. 6 en 7 van den 1en oplossingswedstrijd. Oplossingen tot a.s. Vrijdag laatste post bij den Schaakredacteur.

Oplossingen.

No. 3 (P. A. Orlimont; W.S. 1931)

1. Dh2—d6

No. 4 (A. Cheron; Feuille d'Avis de Lausanne 1930)

1. La7, d6 2. Kb6, Kd4 3. Kc6±

(1. Kb6 faalt alleen op 1. —, Kd6!, want op 1. Kd4: of 1. —, d6 volgt! 2. Kb5 en 3. Tcd3±).